

Con gà nòi gãy cựa

Tháng giêng là tháng ăn chơi. Câu nói này vào thời xa xưa đúng y chang. Muốn ăn muốn chơi người ta phải chuẩn bị trước. Bởi vậy tết năm nào dân trong làng cũng bỏ ra cả tháng để chuẩn bị ăn và chơi trong dịp Tết Nguyên Đán. Nói cho đúng thì chỉ có đám con nít và mấy ông già hay những người có chút đỉnh của cải không phải đi làm mới có thì giờ chuẩn bị để ăn Tết. Đám con nít lo ăn tết kỹ chẳng kém gì người lớn. Đi học từ thứ hai cho tới thứ năm thôi thành ra chúng có tới ba ngày cuối tuần để chơi và để sửa soạn các trò chơi cho ba ngày tết.

Mới đầu tháng 12 thôi mà đám con nít được lệnh tựu tập ở nhà lồng chợ để bàn chuyện ăn tết. Con nít nhà nghèo và con nít nhà giàu chia thành hai phe rõ rệt. Phe nhà giàu ít người hơn nhưng lại có tiếng nói mạnh mẽ vì có tiền. Phe nhà nghèo đông hơn. Người nghèo lúc nào cũng đông hơn người giàu. Cái điểm đó cũng ứng vào đám con nít trong làng. Phe nhà giàu do Bảy Thừa lãnh đạo còn phe nhà nghèo do Sáu chỉ huy. Sau lần đánh Bảy Thừa bầm mắt và xị máu mũi, Sáu được con nít nghèo suy tôn lên làm thủ lĩnh đại ca vì nó có ba điều mà đám con nít nghèo không có. Thứ nhất là hay chữ hơn. Thứ nhì nó có võ và thứ ba nó không sợ thằng Bảy Thừa.

- Tụi mày muốn chơi cái gì?

Bảy Thừa hỏi và đám con nít nhà giàu la lớn. Sáu thường giễu đám con nít thuộc phe Bảy Thừa là gánh hát cải lương.

- Bàu cua cá cộp đi anh Bảy

- Lắc lô tô...

Sáu xì tiếng dài.

- Bàu cua cá cộp với lô tô hoài chán bỏ xừ. Kiếm cái gì mới mới

đi...

Hết nói thêm vào để lấy lòng đàn anh của mình.

- Đá gà đi... đá gà vui lắm...

Đám con nít nhà giàu hưởng ứng liền. Chúng nghĩ tụi con nít miệt vườn toàn là trần mình khổ chuỗi, nghèo rớt mồng tơi thì làm gì có tiền để mua gà đá. Gà thường đã mắc huống hồ gì gà đá. Nó mắc gấp mười lần gà ăn thịt. Mà hông có để kiếm đâu nhen. Nội cái làng này không có ai đá hoặc nuôi gà đá. Các vùng lân cận chỉ có một tay đá gà mà nghe như đã bỏ nghề vì sạt nghiệp. Đó là bác Tư bà con bên nội của Sáu. Ông giàu nhất làng Lương Hòa nên ở không ăn chơi mút mùa. Tứ đồ tường cái giống gì ông cũng biết, cũng chơi qua. Đối với bác Tư thì hông phải tứ đồ tường mà là lục hay bát đồ tường.

Nghe nói đá gà Sáu ừ liền. Chuyện đá gà nhắc nó nhớ lại ông năm Hàn. Hồi còn ở trên tỉnh má nó mướn nhà của ông ta. Ông này tuổi độ năm mươi ngoài mà dê thì hông có ai bằng. Được người quen chỉ má nó tới mướn nhà của ông ta. Vừa thấy mặt ông ta mê má nó liền. Nhà cho người khác mướn năm chục đồng một tháng mà ông chỉ lấy rẻ có mười đồng. Ông còn không muốn lấy tiền nhưng má nó hông chịu. Sau khi gặp mặt ông đem cây si bự còn hơn cây me già trồng ngay trước cửa nhà của má nó. Từ đó một tuần lễ ông có mặt nhà nó ít nhất hai lần. Mái nhà còn mới tinh nhưng vì muốn có cơ chính đáng để thấy mặt má nó ông kêu thợ gỡ bỏ để lợp mái mới. Ông tìm đủ cách để làm đẹp lòng người đẹp. Ông dẫn nó đi theo ông xem đá gà. Nhờ vậy mà nó cũng biết chút ít về cách nuôi và đá gà. Bởi vậy khi nghe thằng Hết nói đá gà nó ưng liền vì trúng tủ của mình mà.

- Ủa mình đá gà...

Câu nói của Sáu như là một mệnh lệnh hay là quyết định tối hậu. Bảy Thưa cũng chịu đá gà. Nó có thâm ý riêng của nó. Bảy lâu nay đá để nó bị thua hoài. Sang tới đá cá lia thia nó càng đá càng thua đậm, thua thảm thê. Bây giờ có dịp phục hận nó để gì chịu bỏ qua. Biết gà rất mắc tiền nên Sáu bày mỗi phe chỉ đưa 1 con gà ra đá mà

thôi. Cả bọn đồng ý. Riêng Sáu cũng hơi lo trong lòng vì không biết mình với đám con nhà nghèo có tiền mua gà để đá không. Đợi cho phe của Bảy Thưa đi hết Sáu họp ban tham mưu của mình bàn chuyện đá gà.

- Làm sao mình có gà để đá anh Sáu?

Thằng Dắt hỏi nhỏ. Thằng Cu trả lời thật nhanh như sợ mấy đứa khác nói trước.

- Dễ ợt... Tao thấy chị sáu Em nuôi một bầy gà. Mình mua một con...

Thằng Hết trề môi.

- Mà ngu như bò. Chị sáu Em nuôi toàn gà mái không. Gà mái mà đá cái gì...

Thằng Cu cố cãi lại.

- Sao gà mái hồng đá được?

Sáu bật cười hỏi.

- Mà có thấy đứa con gái nào quánh lộn hôn...

Thằng Mến xen vào.

- Có chứ anh. Con Bền nó quánh lộn hoài. Nó quánh luôn cả đám con trai tui tui nữa...

Sáu gật gù.

- Như vậy nó không phải là con gái mà nó là bà chẳng lửa... Tao biết có chỗ để mình mua gà. Chỉ sợ tui mình không có tiền để mua...

- Ở đâu anh Sáu?

- Bác Tư của tao. Ông thích đá gà... Tao đoán ông có nuôi gà... Ông giàu lắm... Tứ đồ tường cái gì ông cũng biết...

- Tứ đồ tường là gì hả anh Sáu?

Sơn hỏi anh của nó. Sáu nhăn mặt vì câu hỏi của thằng em út. Chính nó cũng hồng biết tứ đồ tường là cái móc xì nhưng đã lỡ khoe mình hay chữ nên nó phải trả lời câu hỏi của Sơn.

- Tứ đồ tường là bốn món ăn chơi của người lớn. Tứ là bốn, còn đồ tường là...

Sáu gãi gãi đầu rồi sau cùng à lên tiếng nhỏ.

- Tứ đồ tường là bốn món ăn chơi làm đồ tường nhà của mình bởi vậy mới gọi là tứ đồ tường. Bác Tư ông ăn chơi riết rồi tường nhà của ông mất hết trơn...

Sơn gật đầu tỏ vẻ tin vào lời giải thích của anh mình. Anh nó được

coi như hay chữ nhất trong đám con nít mà.

- Nhà ông ở đâu hả anh Sáu?

- Lương Hòa...

- Lương Hòa ở đâu?

Sáu nhăn mặt vì câu hỏi của thằng Cu. Nói chuyện với con nít vườn nhiều khi bức mình. Nhà quê hổng chịu được. Lương Hòa là cái làng bên cạnh mà tụi nó cũng hổng biết. Suốt đời tụi nó chỉ quanh quẩn trong làng. Con gái mười lăm, mười sáu đã lấy chồng. Con trai mười bảy đã có con. Mới bốn mươi đã làm ông nội hay bà ngoại. Sáu ước ao mình mình được trở lại tỉnh thành, được thấy ánh đèn điện, ăn bánh mì thịt, ăn cà lem cây, coi phim Tarzan hay đi sở thú coi con cọp, con khỉ... Ở đây có ánh trăng nhưng đối với đầu óc của đứa con nít như nó trắng xầu in. Trăng đẹp và huyền ảo chỉ có trong đầu óc nhiều tưởng tượng của ông Đường Minh Hoàng. Tuy nhiên nó còn phải ở đây lâu lắm. Nó còn phải chơi với đám con nít nhà quê dốt, khờ và hổng biết ma lạnh. Nó thêm được chơi với thằng Duy. Nó thêm được có một đối thủ đồng cân lượng. Bây giờ nó mới nhớ tới lời của ông năm Hàn khi giảng chuyện Tam Quốc Chí cho nó nghe. Ông nói sở dĩ Khổng Minh tha Tào Tháo ở Huê Dung lộ chỉ vì ông ta biết một điều là đánh nhau mà không có đối thủ thì buồn chán lắm cũng như đời sống mà không có tri kỷ thì hiu quạnh lắm. Thằng Bảy Thưa chưa phải là kỳ phùng địch thủ của nó. Bảy Thưa có sức mạnh mà không có cái trí. Nhưng thôi không có chó bắt mèo ăn cứt. Dù sao thằng Bảy Thưa cũng là một đối thủ đủ cho nó tiêu bớt chút thời giờ nhàm chán ở cái làng mà nó đã sinh ra và lớn lên. Đám con nít tản mác dần dần vì mặt trời đã khuất sau rừng dừa. Chỉ còn Sáu ngồi trơ vợ trong nhà lồng chợ hoang vắng và đìu hiu. Tự dưng nó cảm thấy buồn, ước ao được có ba để chơi đùa với nó hay giải thích những ý nghĩ rối rắm trong đầu nó. Nó có một bà mẹ hiền nhưng nó cũng cần một người cha. Nếu không nó vẫn cảm thấy thiếu thốn.

Sáu thiếu điều mắc ghen khi nghe má nói sáng mai sẽ dẫn chị em nó đi lên Lương Hòa thăm bác Tư Bơ. Đúng là lù khù có ông cù độ mạng. Hơn tuần lễ nay nó đang rầu vì không kiếm ra con gà đá. Nhiều khi túng quá nó nghĩ con gà gì cũng được. Gà che, gà ác, gà

cồ, gà trống, miễn là đá được, ngay cả đá thua con gà của Bảy Thưa cũng hồng sao. Nếu không tìm ra con gà trống để đá thì nó chỉ còn cách làm cho con gà mái đá. Nó nghe người ta nói gà mái đá gà cồ nên nghĩ gà mái cũng đá được. Cũng giống như người ta vậy. Đôi khi đàn bà, con gái cũng quánh lộn, cũng đánh nhau ngon lành. Sử sách có ghi Hai Bà Trưng quánh thẳng cha Tô Định chạy có cờ hay Bà Triệu rượt thẳng thứ sử Lục Dận chạy mất quần luôn. Sau này có bà Bùi Thị Xuân giỏi võ quánh đám quân tướng của Nguyễn Ánh chạy xi khói. Vì vậy mà nó nghĩ cùng lắm mình sẽ lên chị Sáu Em mượn con gà mái đầu để đá với con gà nòi của thằng Bảy Thưa. Hôm qua có một thằng theo phe Bảy Thưa bí mật báo cáo cho nó biết là Bảy Thưa được ba của nó dẫn lên nhà ông Tám Gà Nòi miệt Giồng Trôm mua con gà đá bự hơn con ngỗng. Dù biết thằng này ba hoa chích chòe nhưng nó cũng đoán con gà của Bảy Thưa phải là con gà đá nặng ký lắm. Bảy Thưa có tiền thêm ba nó quen biết nhiều nên chắc chắn sẽ kiếm cho nó con gà vô địch. Nó nhủ thầm phen này mình sẽ đại bại. Thằng Bảy Thưa sẽ cười vào mặt nó. Đám con nít nhà giàu gặp mặt nó sẽ nói lêu lêu mắc cỡ.

Sáu thức dậy sớm nhất dù nó là đứa nổi tiếng chuyên dậy trễ nhất. Cả nhà ăn cơm nguội xong mới ra đường đón xe đò đi Lương Hòa. Ngồi trên xe Sáu miên man suy nghĩ đủ mọi cách để thuyết phục ông bác già cho mình con gà đá. Gà gì cũng được kể cả con gà không còn đá được. Độ nửa tiếng đồng hồ xe dừng tại ngã ba. Nguyên gia đình lội bộ trên con đường đá đỏ đi vào làng Lương Hòa nằm kề cận bên sông Bến Tre. Sơn tung tăng đi trước. Nó vui cũng phải. Sau khi anh trở thành đại ca nó được hưởng lây cái vinh quang của anh nó về tinh thần lẫn vật chất. Ngày nào nó cũng được đám con nít trong vườn cho mận, ổi, xoài cạp muôn mòn răng luôn. Ngoài ra nó còn được đám con nít nhà giàu hối lộ kẹo bánh mỗi ngày.

Riêng Sáu vì có mối lo âu trong lòng nên không hề chú ý tới cảnh đồng quê mộc mạc và đẹp như trong sách tả. Ngoài chuyện năn nỉ mua con gà của bác tư nó còn nghĩ tới vụ nhờ bác chỉ bảo về cách

nuôi gà và đá gà. Làm được hai chuyện này là đám con nít trong làng sẽ tôn nó làm sư phụ. Tưởng tượng tới lúc nhìn cái mặt méo xẹo của Bảy Thưa vì thua độ gà đá nó bật cười hắc hắc. Chỉ có một điều mà nó quên mất là nó hông có tiền để mua con gà con chứ đừng nói con gà nói đá độ của bác Tư.

Gần đứng bóng cả gia đình mới tới Lương Hòa. Đang đi bộ ngoài nắng chang chang mà lọt vào con đường râm mát nhờ dừa cao Sáu cảm thấy khỏe khoắn. Quanh co một hồi mới tới nhà bác Tư. Ông nội có hai đời vợ thì bác Tư là con của bà nội lớn thành ra bác lớn tuổi hơn ba của nó mười mấy tuổi. Tuy gia đình sa sút vì cờ bạc song bác vẫn còn nhiều vườn tược và ruộng đất. Nhà của bác thật lớn, mái lợp ngói âm dương và cửa cẩn sa cừ rất đẹp. Mặc cho mọi người trò chuyện Sáu lửng thững ra sân cố ý tìm kiếm chuồng gà nòi của bác Tư. Nghe tiếng gáy ó o nó nhắm hướng đi tới. Đây rồi. Mấy con gà nòi đang nhón nhợ, chạy nhảy, phùng cánh trên khoảnh sân rộng và trông trải được rào cẩn thận. Nghe tiếng ho khàn khàn nó quay đầu lại và thấy bác Tư đang đi tới. Ông nhỏ con mà nhậu nhiều quá thành ra coi còn ốm o hơn.

- Bác có nhiều gà đẹp ghê...

Sáu gọi chuyện. Đứng cạnh thẳng cháu bác Tư cười gật đầu chăm chú nhìn đàn gà nòi cưng của mình.

- Mà thấy con gà đó hôn?

Bác Tư lên tiếng hỏi. Nhìn theo tay bác Sáu thấy một con gà nhỏ con, lông trụi lủi đang đứng trong góc. So với những con gà khá thì con này xấu ỉn và trông già nua hơn. Một điều mà Sáu nhận thấy là mấy con gà nòi khác mặt mày đỏ au còn con gà này mặt tái mét như bị bệnh hoạn gì đó.

- Nó đá được hôn bác?

Bác Tư chậm chạp gật đầu. Câu trả lời của bác hơi miễn cưỡng.

- Đá thì cũng được... Nó già rồi...

Quay qua nhìn Sáu bác cười nói tiếp.

- Dòm tướng tá không ai ưa nhưng nó lại có nước đá dị nhất. Gà nòi thì da đỏ hoét còn con gà nòi này da thịt của nó xanh mét. Bởi vậy tao mới đặt cho nó cái tên Đon Hùng Tín. Nước đá của nó hay lắm. Chỉ có điều nó bị gãy một cựa... Bác gái của mày bả đòi hơn

nó...

Sáu quay nhìn bác Tư. Nó thấy ông bác già có vẻ buồn vì bị bà vợ hăm he mằn thặt đứa con yêu quý của ông.

- Bác cho con đi bác... Con muốn có con gà nòi...

- Mà xin để làm gì?

- Để đá...

Sáu từ từ kể lại vụ thách đá gà với thằng Bảy Thưa. Bác Tư chăm chú nghe. Ông có vẻ thích thú về cuộc cáp độ giữa hai phe giàu nghèo này. Nó làm cho ông ta nhớ lại thời ăn chơi huy hoàng của mình. Đợi cho Sáu kể xong ông xoa đầu thằng nhỏ cười ha hả.

- Tao cho mày con gà Đon Hùng Tín để đá với thằng Bảy Thưa. Mà tao phải chỉ cho mày vài ngón nghề thì mày mới thắng nó được...

Suốt hai ngày thăm viếng Sáu và bác Tư như chim liền cánh cây liền cành. Ông bác già nức tiếng ăn chơi cố nhét vào đầu của đứa học trò 8 tuổi những điều căn bản về gà. Ông chỉ cho Sáu coi tướng gà.

- Người ta cũng như gà đều có cái tướng nghe vậy. Có người tướng sang, có người tướng nghèo. Cha mẹ mà lấy vợ gả chồng cho con cái cũng phải xem tướng...

- Có phải người ta gọi là coi mắt hôn bác?

Bác Tư gật đầu tợp hớp rượu để. Khả tiếng nhỏ bác tiếp với giọng khàn khàn có lẽ vì nhậu hoài.

- Người ta đi coi mặt đó. Con gái mà mặt chùng ục thì hồng ai thèm cưới đâu. Con gái mà mặt buồn như đưa đám ma thì ai mà dám lấy...

- Sao vậy bác. Con gái mặt buồn mới đẹp chứ bác...

Bác Tư hứ tiếng nhỏ.

- Đẹp gì vậy. Con gái mà mặt buồn buồn thì làm ăn hồng khá. Đánh bài cào thì bù trất... Còn kéo di dách là hoắc...

Tợp thêm ngụm rượu bác Tư bắt sang chuyện khác.

- Mày hồng nghe ông bà mình có câu Ai ơi chớ lấy học trò... Dài lưng tốn vải ăn no lại nằm... sao...

Quay qua nhìn Sáu ông cười cười.

- Ở ruộng mà có thằng rể như mày thì làm sao mà cày cấy hoặc bồi

mương bè dừa đượ. Bởi vậy má tụi bây dọn lên tỉnh cũng phải...

Sáu hông có muốn nghe chuyện đó nên tìm cách hỏi qua vụ gà.

- Bác nói gà có vậy hả bác?

- Rắn kỳ khoang, gà kỳ vậy nghen mậy... Riêng con gà Đon Hùng Tín của tao là ngoại lệ. Nó thuộc loại gà dị tướng...

Dù không biết cái dị tướng của con gà là tướng gì nhưng Sáu cũng không cãi lại bác Tư. Nó nghĩ được ông cho con gà là sướng rồi. Dù nó có dị tướng, dù mặt nó xanh như Đon Hùng Tín cũng thấy kệ miễn là nó đá được còn ăn hay thua tính sau. Sáu tự an ủi mình như vậy. Buổi sáng thức dậy trước khi đi địa bác Tư còn đưa cho nó chai dầu gió rồi thì thầm.

- Nó mà không chịu đá mậy cho nó nhậu cái này... Thuốc bùa đó...

Tuy không biết thuốc bùa là cái gì Sáu cũng nhét đô túi quần mình. Thấy Sáu ôm con gà nòi của bác Tư cho má nó không hỏi. Bà thừa biết thằng con trời ơi đất hời của mình tính toán chuyện đá gà với thằng Bảy Thưa vào ngày mùng một tết năm nay. Sơn nài nỉ được ôm con gà nòi. Sáu cũng muốn cho nó tham dự nên vui vẻ trao gà cho em còn mình vừa đi vừa suy nghĩ. Nó cố nhớ lại những lời bác Tư dạy từ cách nuôi gà, quăng gà, đá gà cũng như những mảnh khóc trong lúc cho gà đá. Những đòn phép giang hồ này đôi khi cũng đưa tới sự thắng trận của con gà.

Về tới nhà không đợi anh ra lệnh Sơn chạy báo tin cho thằng Chiến vì nhà nó gần nhất. Lát sau lũ trẻ trong vườn lần lượt kéo ra mảnh đất trống sau nhà Sáu.

- Con gà này đá được hôn anh Sáu?

Thằng Hết lên tiếng trước nhất khi thấy con gà nòi Đon Hùng Tín.

- Nó đá mấy độ rồi đó mậy. Độ cuối cùng nó thắng mà bị gãy một cựa nên bác tư tao hông cho nó đá nữa...

- Sao mặt nó xanh lét vậy anh Sáu?

- Bác Tư tao nói nó có dị tướng. Tụi bây biết Đon Hùng Tín hôn?

Đám con nít lắc đầu. Toàn dân miệt vườn thì sức mấy có sách truyện mà đọc. Được thể Sáu tha hồ ba hoa chích chòe.

- Ông giỏi lắm đó... Con gà này mặt xanh như ông nên đá dữ lắm...

Đám con nít nhà nghèo tin lời đại ca. Hồng tin cũng hồng được vì cho tới bây giờ chưa đứa nào tìm ra con gà đá dù là gà che, gà ác, gà cồ hay gà mái. Con gà xấu in này dù sao cũng là gà nòi, còn đá ăn hay thua gà Bảy Thưa chuyện đó hậu xét. Thằng Hết có bốn phen đem lúa cho gà ăn. Thằng Sơn và thằng Cu dẫn gà đi chơi. Thằng Tả và thằng Chiến tắm gà còn Sáu tự mình lo vụ huấn luyện gà. Mỗi đứa đều được Sáu giao việc làm hẳn hoi. Tất cả đều nôn nóng chờ tới ngày mừng một tết. Đúng ngày đưa ông táo về trời, Sáu và Bảy Thưa đồng ý sẽ đá gà tại sân trường lúc 2 giờ chiều mừng một tết vì đứa nào cũng phải đi mừng tuổi ông bà để được cho tiền. Trưa ba mươi Sáu họp ban tham mưu lại lần cuối. Thằng Tả nói cho Sáu biết Bảy Thưa được ba nó dẫn xuống Giồng Trôm mua con gà nòi chiến lắm.

- Thằng Bảy Thưa còn nói là con gà của nó mổ cứng lắm. Nó mổ một cái là lũng sọ liền hà... Cái cựa dài sọc anh ơi. Nhọn hoắt thấy ghê lắm...

- Mà thấy chưa?

Sáu hỏi. Thằng Tả cười hề hề.

- Thấy đâu mà thấy. Nó đâu có cho tui coi...

Sáu gật đầu làm thinh. Đám con nít tản đi dần dần để một mình đại ca Sáu ngồi lo âu và suy nghĩ.

Mùng một tết. Sáu vận bộ quần áo mới nhất. Sơn cũng vậy. Nó còn diện bánh hơn anh bằng cách bỏ áo vào trong quần. Ăn nhanh gói xôi đậu phộng nó dô bếp ngắm nghía con gà Đơn Hùng Tín lần nữa rồi mới chịu đi theo má vào nhà bà nội để mừng tuổi. Bà lì xì ba chị em nó mỗi đứa một đồng. Trên đường trở về nhà Sơn chê bà nội lì xì ít xít. Sáu cũng đồng ý. Má nó làm thinh mà nét mặt buồn hui. Nó nghe chị hai nói bà nội hồng có thương má mình. Dù còn nhỏ nó cũng đã nhận ra sự khác biệt về cách thức của bà nội và mấy cô đối xử với gia đình nó. Nếu ở nhà bà ngoại nó là ông hoàng tử bé thì ở nhà bà nội nó là thằng ăn mày. Ở nhà ngoại nó tha hồ ăn cái gì nó muốn, uống cái gì nó thích. Bà ngoại rất hiền từ và thương yêu con cháu. Nhà bà trồng nhiều cây ăn trái như măng cầu xiêm, sa cô chê, ổi, dứa xiêm, thơm khóm... nên mấy chị em nó tha hồ ăn nửa bỏ nửa cũng hồng sao. Trong khi đó nhà bà nội mấy chị em nó

chỉ được ăn trái cây rụng trên đất. Thứ trái cây nào ngon bà nội để dành cho cháu cưng của bà.

Về tới nhà ăn cơm xong, Sáu thay quần áo cũ. Nó không thích mặc quần áo mới vì phải giữ gìn cho sạch sẽ. Ra sau bếp đứng nhìn con gà nòi bị cột dính vào cột nhà bằng sợi nhợ nó ngẫm nghĩ. Lên nhà trên nó lôi ra chai dầu gió mà bác Tư kêu là thuốc bùa. Mở nắp nó đưa lên mũi ngửi. Mùi hăng hắc và thum thum bốc vào mũi khiến cho nó phải nháy mũi mấy cái.

- Thúi hoắc mà ông kêu là thuốc bùa...

Mặc dù nói như vậy nhưng nó vẫn nhét chai nước thuốc bùa vào túi quần xong liếc đồng hồ. Đó là cái đồng hồ cũ. Muốn cho nó chạy phải lên dây thiêu bằng cách vặn cái núm vú ở phía sau. 1 giờ. Để cho Sơn ôm con gà Sáu cầm cái ống thực khí đá đi trước dẫn đường dù đường từ nhà vào tới trường học hai đứa đi đã mòn gót chân. Queo cua nó nghe tiếng con nít la hét om xòm. Nó nghe tiếng thằng Em, đệ tử ruột của Bảy Thưa đang chửi lộn với thằng Hết. Dù trận chiến của gà chưa xảy ra nhưng trận giặc miệng giữa hai phe giàu nghèo đã nổ bùng. Thằng Sơn đi như chạy khi nghe tiếng pháo nổ đi dưng. Cũng như bất kỳ đứa con nít nào trong làng nó khoái nghe tiếng pháo nổ. Tết mà không có pháo thì mất vui đi phân nửa. Trận đá gà hôm nay cũng kém hào hứng và sôi nổi nếu không có tiếng pháo nhất là trò thực khí đá. Sân trường học đầy con nít. Tiếng pháo nổ ran ran. Pháo chà nổ lớp lớp rền khắp nơi. Đây là loại pháo có từng cục bằng ngón tay hay chân cái. Đặt cục pháo xuống đất rồi lấy chân chà hay đạp mạnh lên thời nó sẽ văng tứ tung thành mảnh nhỏ nổ lớp lớp hồi lâu mới hết. Bởi vậy đám con nít trong làng mới gọi là pháo chà. Tụi con trai thích len lỏi vào đám đông con gái đang đứng rồi len lén chà một cái. Pháo nổ khiến cho con gái la làng chói lọi.

Đám con nít trong vườn võ tay rầm rầm. Nhiều đứa đốt pháo để đón mừng đại ca ôm gà tới đá độ. Thằng Hết thì thăm vào tai Sáu.

- Thằng Thừa nó đòi cá độ anh Sáu?

Gật đầu Sáu liếc nhanh Bảy Thừa đang chụm đầu bàn tán với phe của nó.

- Độ gì?

- Đồ chơi... Kẹo bánh... Thứ gì mình có nó muốn cá hết... Nó còn đòi cá tiền nữa anh ơi... Mình đâu có tiền...

Sáu gật đầu. Thằng Tùng xen vào.

- Anh dám chắc gà mình đá ăn hôn anh?

Sáu trầm ngâm. Bác Tư có nói cờ bạc là bác thằng bần. Hồng có thằng nào bài bạc mà giàu hết. Bây giờ thằng Thừa còn cá tiền. Nó ý nhà nó giàu. Sáu nghĩ tới chuyện lỡ thua độ đá gà chắc nó phải làm ăn cướp thiết để lấy lại tiền. Tuy nhiên nó lắc đầu bỏ qua ý nghĩ đó. Làm như thế hồng phải anh hùng.

- Tụi bây đưa nào có tiền?

Sáu hỏi đàn em của mình. Cả bọn nín thinh. Thấy đàn em nín khu nó rút trong túi của mình ra một đồng bạc mới tinh của bà nội vừa mới lì xì.

- Tao có một đồng...

Thằng Hết dụi dụi giây lát mới móc ra đồng bạc mới. Xé tẹt tờ giấy bạc ra làm đôi nó nói.

- Tôi hùn năm chục xu...

Vào những năm 1950, không biết tại sao mà tờ giấy một đồng có thể xé làm đôi để làm thành hai tờ năm mươi xu. Tuy nhiên chỉ trong vòng thời gian ngắn thì hiện tượng đồng bạc xé đôi được chấm dứt.

- Em hùn 1 đồng với anh...

Sơn đưa cho anh nó 1 đồng. Thằng Tùng, Cu, Tả, Em, Chiến, Cung, Đình... mỗi đứa hùn năm chục xu thành ra phe nhà nghèo được 6 đồng. Cầm tiền trong tay Sáu dẫn em út tới gặp Bảy Thừa để cấp độ.

- Tụi bây có bao nhiêu tiền?

Bảy Thừa hách dịch hỏi. Sáu nhướng mày.

- Sáu đồng...

- Ít vậy...

Sáu nóng mặt vì bị đối thủ khinh mình nghèo. Nó quắc mắt nhìn Bảy Thừa. Bắt gặp cái nhìn tóe lửa của Sáu Bảy Thừa dịu giọng.

- Tụi bây có trái cây hôn?

Đám con nít vườn gặt đầu lia lịa, thi nhau bỏ vào một đồng to tướng. Bảy Thưa và đàn em của nó quăng ra đồng bánh kẹo. Sau một hồi so đo kèn cựa hai phe bằng lòng cấp độ. Chiến lợi phẩm là 6 đồng với bánh kẹo và trái cây. Phe nào thắng sẽ ăn nhậu linh đình còn phe thua thì trở mô về nhà lục cơm nguội. Sơn thì thăm khi nhìn đồng kẹo bánh.

- Minh chắc ăn hôn anh. Con gà Đon Hùng Tin đã được hôn anh? Dù trong lòng lo âu song không muốn làm lính phe mình nhụt nhuệ khí nên Sáu quả quyết.

- Minh sẽ ăn mà... Tụi bây tin tao đi... Tao có bùa...

Hết trợn mắt vì kinh ngạc khi nghe đàn anh nói có bùa.

- Anh có bùa gì vậy anh?

Sáu đáp tỉnh bơ.

- Bùa Lỗ Ban với bùa lỗ miệng... Chừng nào gà mình thua tao thôi cái phù là nó đã chết bỏ...

Bảy Thưa trở lại với cái lồng gà to tướng được phủ vải kín mít. Khom người nó thò tay vào chuồng bắt gà. Khi nó đặt con gà xuống đất thẳng Hết buột miệng kêu trời còn Sáu thì nghe trống ngực của mình nhảy thình thịch. Nó trợn mắt nhìn con gà ô của Bảy Thưa. Thằng Tả nói đúng. Con gà ô lớn như con ngỗng hay con gà tây. Mặt mày nó đỏ au. Hai con mắt bự và to lòi ra ngoài. Thân thể nó to lớn, dềnh dàng, hai bắp chân bự bằng tay người lớn. Cái mỏ nhọn cong cong. Cỡ đó mà mỏ là lũng sọ. Ghê nhất là cặp cựa dài nhọn hoắt. Nó mà đâm là lũng bầu điều. Sáu cảm thấy miệng mình khô đắng. Nó biết phen này mất toi cha đồng bạc và tiêu luôn tiếng tăm vô địch rồi. Bây giờ nó mới biết mình ngu không chịu giao hẹn để cân đo con gà trước rồi sau đó mới cấp độ. Bây giờ thì quá muộn. Chỉ có nước tiến chứ không lùi được. Nó chỉ còn có hi vọng mỏng manh con gà nòi Đon Hùng Tín của bác Tư sẽ đá tới chết chứ không chịu đầu hàng.

- Con gà của nó thấy ớn quá anh...

Hết nói nhỏ. Sáu gặt đầu. Ớn là phải. Con gà ô của Bảy Thưa đá con nít còn chạy hướng chi con gà nòi gãy cựa của nó.

- Đưa con gà cho tao...

Khi Sáu thả con gà của nó ra thì Bảy Thưa bật cười hô hô. Đám

con nít con nhà giàu cười rộ lên chỉ chỗ bàn tán um xùm.

- Hi...hi...hi... Con gà gì mặt xanh lè...
- Gà chết nhất tụi bay ơi...
- Chắc nó có lã tụi bây ơi...
- Mắt nó lồi như mắt ếch...
- Há...ha... Con gà bệnh trĩ...

Bị Bảy Thưa và đám con nít nhà giàu chọc quê Sáu giận xanh mặt. Phe của nó làm thinh. So sánh hai con gà chúng đâm ra mất tự tin. Riêng Sáu ngồi im thâm quan sát hai con gà. Nó nhớ lời bác Tư nói về con gà Đon Hùng Tín của mình.

- Chân xanh mắt ếch đá chết không chạy nhen mậy. Con gà này có dị tướng. Nó lì lắm... Mày phải cho nó uống thuốc bùa... Nhớ chai thuốc bùa của tao...

Câu nói của ông thầy gà khiến cho Sáu phấn khởi. Hất hàm nhìn Bảy Thưa nó cao giọng.

- Đá chưa?

Bảy Thưa cười hề hề.

- Đá thì đá... Bữa nay tao sẽ đem con gà của mày về rô ti...

Nói dứt Bảy Thưa xô con gà ô ra giữa đấu trường. Đứng nghênh ngang nó cất tiếng gáy vang động. Sáu chưa nghe con gà nào có tiếng gáy mạnh như vậy. Bàn tay mặt lòn dưới ức, Sáu đưa con gà của mình ra còn cách con gà ô chừng sải tay. Đây là một mảnh khóe mà bác tư đã chỉ cho Sáu. Đó là dô gà, tức là xô con gà của mình vào sát đối thủ để nó nương đà mà đá liền. Mảnh khóe này chỉ dùng với các tay mơ mà thôi. Biết Bảy Thưa là tay gà mờ nên nó mới chơi đòn ma giáo. Được cái đẩy của chủ con gà Đon Hùng Tín lao vào sát đối thủ. Con gà ô còn đang ưỡn ngực gáy đầu có phòng bị. Rẹt... Con gà mặt xanh đá một cú cật lực. Chỉ có điều Sáu là con nít chưa từng đá gà nên khi xô gà nó không làm đúng cách thức do đó con gà chỉ đá cú nhẹ và không trúng chỗ nghiêm.

- Trúng...
- Trúng rùi... rùi...
- Bể bầu điều ròi...

- Xệ cánh rồi...

Đám con nít la rầm khi thấy con gà ô bị đá một cú xệ bên cánh. Tuy nhiên chỉ trong chốc lát nó lấy lại phong độ bằng cách dùng cái mỏ nhọn mổ lia lia vào đầu, cổ của địch thủ. Mỗi lần nó mổ trúng là con gà mặt xanh phải la oang oác và lùi lại để né tránh. Rét... Con gà ô đá một đòn vào ngay đuôi của con gà mặt xanh khiến cho Sáu giật mình. Bị trúng đòn con gà gãy cựa lao đảo lùi lại. Sáu chưa kịp can thiệp thì con gà ô nhào tới. Mỏ thì ghì đầu địch thủ, nó tung người đá một cú như trời giáng. Con gà Đon Hùng Tín lao đảo lùi lại.

- Hết hiệp...

Sáu lạnh tay sốt con gà của mình lên.

- Chắc mình thua quá anh ơi...

Sơn mếu máo. Hết đưa tay vuốt vuốt lông cánh của con gà con tay kia nó vỗ vỗ nước lạnh vào mặt con gà. Sáu thì ngậm nước phun vào mặt con gà làm cho nó tỉnh táo.

- Mình làm sao hả anh?

Sáu mím môi. Nó nghĩ tới chai thuốc bùa của bác Tư.

- Để tao bồng nó ra ngoài kia cho nó nghỉ mệt...

Tay ôm con gà Sáu bước nhanh tới gốc cây me còng. Liếc không thấy đứa nào lảng vảng nó móc chai thuốc ra. Bóp cho con gà há miệng ra nó đổ lọ thuốc bùa của bác Tư vào. Con gà nuốt ừng ực cạn sạch lọ thuốc. Trở vào đấu trường Sáu thấy Bảy Thừa cũng đang bận coi con gà của nó. Thận trọng đặt con gà xuống đất nó kín đáo quan sát. Đang lim dim như ngủ con gà chợt mở mắt ra nhìn lảo liên rồi cất tiếng gáy. Dù còn khập khiễng nó cũng đi đi lại lại. Hớp ngụm nước lạnh Sáu phun phèo phèo vào mặt con gà xong miệng lẩm bầm.

- Úm ba la... con ma da... cây đa...

- Ảnh làm gì vậy?

Thằng Cu hỏi. Hết làm ra vẻ bí mật.

- Anh dô bùa cho con gà...

- Anh có bùa gì đây?

- Bùa Lỗ Ban với bùa lỗ miệng...

Đám con nít vỗ tay hò reo khi thấy hai con gà thi nhau gáy rồi châu đầu quần nhau nhứt định ăn thua đủ. Sáu mỉm cười. Chai thuốc bùa của bác Tư thật là thần diệu. Dù bị thương, dù nhỏ con hơn đối thủ

nhưng con gà nòi mặt xanh lại khôn ngoan và lanh lẹ hơn. Nó chui dưới bụng, nó lòn dưới cánh để tránh bị cắn vào đầu hay tránh bị đá rồi rình rình đá móc những cú độc địa. Đúng như lời bác Tư nói nó là con gà dị tướng. Con gà ô to lớn, nặng nề nên không lanh lẹ vì vậy liên tiếp bị trúng đòn khiến mình mẩy lông cánh của nó dính đầy máu. Con gà nòi mặt xanh lòn dưới cánh địch thủ xong tung mình nhảy lên. Rét... Cái cựa còn lại của nó móc vào ngực địch thủ sâu lút cựa. Rót lên tiếng lớn con gà ô lão đảo lùi lại.

- Rồi...

- Dô... dô... dô...

- Bể bầu điều...

- Dập mặt rồi...

Đám con nít la rầm. Bảy Thưa đỏ mồ hôi hột. Rét... Con gà nòi Đơn Hùng Tín nện một cú cuối cùng. Cái cựa dài của nó ghim sâu và dính chặt vào ngực con gà ô. Bị thương nặng và có lẽ đau quá con gà ô của Bảy Thưa kêu một tiếng lớn cắm đầu chạy trốn. Tụi con nít hò la hoan hô kẻ chiến thắng. Chúng quên mất bạn hay thù mà chỉ nhớ một điều là vỗ tay hoan hô kẻ thắng. Lát sau nhớ ra đám con nít phe Bảy Thưa mới im lìm. Đứa nào đứa nấy mặt mày tiu nghỉu. Ôm con gà vào lòng Bảy Thưa nhìn Sáu giây lát rồi đứng dậy đi một nước. Phe của nó lục tục chạy theo đàn anh. Pháo nổ tung bùng nơi sân trường báo hiệu đám con nít miệt vườn ăn mừng chiến thắng. Chiến lợi phẩm được chia ra để ăn tết. Ngồi ôm con gà nòi mặt xanh bị gãy cựa, Sáu nhớ tới ba của nó. Không biết bây giờ ông đang làm gì?